

Kunnioitetut LC Turku/Lucian perustajajäsenet, Arvoisat Lionit, Hyvät puoliset!

Lämmin kiitos kutsusta LC Turku/Lucian perustamisjuhlapäivään eli Charter-juhlaan. Tämä on suuri päivä teille, arvon leijona-naiset, LC Turku/Lucian perustajajäsenet, jotka olette päättäneet liittyä suureen Lions-klubien perheeseen täällä Suomessa ja maailmalla. Tämä on suuri päivä pääsihteerinä myös minulle: olette ensimmäinen toimikauteni aikana perustettu Lions-klubi, ja erityisen mieltä lämmittäväksi asian tekee se, että ensimmäisen naispääsihteerin ensimmäinen klubi on naisklubi. (Malja sille!)

Pyhä Lucia (lat. *Sancta Lucia*, [283–304](#)) on [katolisen kirkon](#) kanonisoima [pyhimys](#) ja [ortodoksisen kirkon](#) muisteleva pyhä, joka koki [marttyyrikuoleman](#) keisari [Diocletianuksen](#) hallituskauden lopulla noin vuonna [304](#). Mitään muuta Luciasta ei varmuudella tiedetä. Lucia on sokeiden ja [näkövammaisten](#) pyhimys. - Näin kertoo Wikipedia.

Olette valinneet hienon nimen klubillenne. Lions-järjestö on jo liki satavuotisen olemassa olonsa ajan tehnyt työtä näkövammaisten eteen. Lion George Bonham keksi valkoisen kepin vuonna 1930 seuraamalla katua ylittävää sokeaa, jolla oli luuta apunaan. Myös opaskoirakoulutus on lionien kehittämä 1940-luvulla. Sittemmin Punainen Sulka ja Sight First –keräysten avulla leijonat Suomessa ovat tukeneet näkövammaisia, ja Ratnapuran silmänsairaala Sri Lankassa on tuorein aikaansaannoksemme tällä alalla.

Olette liittyneet hienoon joukkoon naisten muodostamia lionsklubeja Suomessa. Kaiken kaikkiaan naisklubeja Suomessa on 150. Tämän lisäksi on noin 70 yhteisklubia. Noin 16 % jäsenistöstämme on naisia. Olemme silti kansainvälisen keskiarvon n. 20 % alapuolella. Tilastojen valossa on kuitenkin selvää, että naisjäsenten kasvu pitää suomalaista lionstoimintaa pinnalla. Viimeisen kymmenen vuoden aikana perustetuista klubeista noin 90 % on ollut naisklubeja. Ja vaikka viimeisen noin viiden vuoden aikana koko jäsenmäärämme on vähentynyt 950 jäsenellä, naisten määrä on lisääntynyt 897 jäsenellä.

Arvoisat lionit!

Uuden pääsihteerin ensimmäiset työviikot ovat ehtineet sisältää runsaasti uutta, mutta myös jotakin vanhaa, lainattua, jopa sinistä. – Ainakin niitä sinisiä hyvänmielen hetkiä. Haasteita ei ole puuttunut, eikä tule puuttumaan vielä pitkään aikaan, mutta yritän syödä siitä elefantista palan kerrallaan ja hallita kovin eteenpäin pyrkivää mieltä rauhoittumaan tai olemaan hätiköimättä.

Siitä huolimatta, että tulen lionsperheestä, tulen kuitenkin ns. organisaation ulkopuolelta. Se, mikä sai vastaamaan Helsingin Sanomissa julkaistuun pääsihteerin hakuilmoitukseen, on tietysti hyvin monen asian summa, mutta kun prosessi eteni ja prosessissa eteni, huomasi, miten oikea valinta Suomen Lions-liiton pääsihteerin tehtävään hakeutuminen on minulle henkilökohtaisesti ollut, ja olen valituksi tulemisesta kiitollinen. Oven avaaminen Helsingin Malmilla Kirkonkyläntie 10:ssa tuntuu jokainen aamu mukavalta.

Koska olen aloittanut työni vasta 2,5 kk sitten, haluan käyttää tilaisuutta hyväkseni ja kertoa muutamia ajatuksia siitä, miten näen lionstoiminnan ja millaisia asioita pidän tärkeinä liittomme ja liikkeen kehittämiseksi.

Tunnuslause 'Me palvelemme' on mielestäni kaiken toimintamme ydin. Palveluaatteeseemme liittyy perinteitä, sen avulla olemme saavuttaneet tunnettuutta ja ansainneet luottamusta, ja näistä asioista meidän on pidettävä kiinni. Näen kuitenkin, että hyvä tehtävämme tulee kohtaamaan haasteita tulevaisuudessa. Ne ovat monenlaisia, ja niistä pari sana tuonnempana.

Kun miettii toimintaamme kokonaisuutena, siitä on selkeästi tunnistettavissa eri tasot. Klubitoiminnan taso on työmme perusta. Klubit luonnollisesti koostuvat jäsenistä, joiden hyvinvoinnista on huolehdittava, koska ilman ihmisiä mitään toimintaa ei tapahdu. Eli yksilötasolta loppujen lopuksi lähdetään. Siitä tullaan klubien, lohkojen ja alueiden kautta piiritasolle. Ja tästä eteenpäin päästään liittotasolle. Tuon tähän kokonaisuuteen vielä kansainvälisen tason, joka muodostaa toisen toimintamme perustan. Ilman kansainvälistä Lions-liikettä Suomeen ei olisi perustettu kansallista Lions-liittoa. Ehkä jotakin vastaavaa palveluajatukselle perustuvaa yhteenliittymää olisi Suomeen syntynyt, muttei Lions-liittoa. Olemme näin ollen kiinteä, joskin itsenäinen, osa kansainvälistä kokonaisuutta, jota emme voi unohtaa. Ja itse näen kansainvälisyydessä monia mahdollisuuksia klubitoiminnan kehittämiseksi edelleen.

Palaan palveluaatteeseen. Lions-työ on palvelutyötä, millä on suuri merkitys toiminnallemme. Puhumme palveluaktiiviteeteista. Toimintamme perustuu siis toisten auttamiselle ja palvelemiselle, epäitsekkyydelle. Tämä lähtökohtainen epäitsekkyyks tekee työstämme jaloa ja arvokasta, mistä jokaisen liikkeen jäsenen on syytä tuntea iloa ja myös ylpeyttä.

Keitä me sitten palvelemme? Autamme vähäosaisia – lapsia, nuoria, vanhuksia, vammaisia, muita elämän syrjästä kiinni pitäviä. Olen sitä mieltä, että Lions-toiminnassa palvelemme myös toisiamme, eli leijonia Suomessa ja muualla. Miten niin? Ajattelen, että toistemme palvelusta syntyy yhdessä tekemistä ja yhteisöllisyyttä, jolloin teemme palveluksen myös toisillemme, kun annamme mahdollisuuden kuulua johonkin, olla ryhmän jäsen. Kuuluminen johonkin on jokaiselle ihmiselle tärkeää. Olen sitä mieltä, että palvelutoimintamme palvelee myös itseä, jokaista meistä: saamme tekemisestämme arkeen mielekkyyttä ja omanarvontuntonn nousee. - Tätä ei voi väheksyä ja tästä omanarvontunnon merkityksestä puhuu myös kansainvälinen presidenttimme, tohtori Tam.

Lions-työ on vapaaehtoistyötä. Ja tämä tarkoittaa minun näkökulmastani sitä, että teitä vapaaehtoisia pitää tukea toiminnassanne, antaa siihen oikeita eväitä ja myös tarvittaessa koulutusta. Katson, että teidän, arvokasta palvelutyötä vapaaehtoisesti tekevien, jaksamisesta ja hyvinvoinnista on huolehdittava, oli sitten kysymyksessä uusi vastaperustettu klubi tai jo 50-vuotisjuhlaansa viettävä klubi. Tuen muodot näille kahdelle ääripäälle on kuitenkin syytä räätälöidä erilaisiksi.

Vaikka vietämme tänään iloista uuden klubin perustamisjuhlaa, yksi keskeinen kysymys suomalaisen lionstoiminnan kannalta on vapaaehtoistyön jatkuvuus.

Miten huolehtia jäsenistön uudistumisesta ja klubien elinvoimaisuuden säilyttämisestä? Jokunen vuosi sitten Suomen Lions-liitossa puhuttiin paljon uudistuvasta lionstoiminnasta. Olen nähnyt tekstejä, joissa hanketta kuvataan ja esitetään ideoita järjestön uudistumiseksi. Siellä on paljon hyvää ja edelleen ajankohtaista asiaa. Klubitoiminnan kehittäminen ei tapahdu yhdessä yössä.

Itse näen, että jäsenten sitoutuminen toimintaan on hyvin paljon ajasta kiinni, mutta myös siitä, miten selkeä näkemys jokaisella klubilaisella on klubin toiminnan tarkoituksesta ja siitä, minkälaisia arvoja klubi toiminnassaan noudattaa. Tarvitaan tunnetta siitä, että tämä on minun juttuni. Tarvitaan myös omistajuuden tunnetta, koska omistajuudesta kasvaa halu säilyttää klubin elinvoimaisuus ja kunnioitus paikkakunnalla, halu pitää kiinni klubin auttamis- ja palvelumahdollisuuksista ja halu kehittyä ihmisenä lionstoiminnan kautta.

Yksi äärimmäisen keskeinen tekijä vapaaehtoistoiminnan tukemisessa on onnistunut viestintä. Tärkeiden viestien on välityttävä toiminnan eri tasojen välillä – eli klubit, piirit, liitto, alhaalta ylös, ylhäältä alas, oikea-aikaisesti. Tämä on yksi omista ja lions-liiton haasteista. Viestintään on liitossa jo panostettu: viestintästrategia vastaa tätä päivää, uutiskirjeitä lähetetään säännöllisesti, käytämme nettiä aktiivisesti ja Lion-lehti on laadukas jäsenjulkaisu. Avoimuuteen ja oikea-aikaisuuteen on kuitenkin panostettava edelleen. Se ei ole aina niin yksinkertaista: ei ole aikaa, ei ole tekijää. Tämän olen jo omassa työssäni huomannut. Mutta pyrin liitotoimistossa kehittämään toimintoja niin, että viestinnälle ja tiedottamiselle tulisi entistä enemmän tilaa – jotta teidän työnne täällä kentällä helpottuisi. – Nähtäväksi jää, miten haasteessani onnistun.

Liiton uutena pääsihteerinä ja jonkinlaisena orkesterinjohtajana pohdin myös sitä, teemmekö liittotasolla oikeita asioita? Luonnollisesti liittotasolla on niitä omia tehtäviä, joista keskusorganisaation on huolehdittava. Mutta toivoisin, että liitto nähtäisiin klubitoiminnan mahdollistajana, ja me liittotason toimijat myös toimisimme klubitoiminnan mahdollistajina päätöksinä tehdessämme ja projekteja käynnistäessämme. Tämä liittyy keskeisesti viestintään ja myös siihen, etteivät yhteiset sääntömme tai ohjeemme olisi byrokraattisen kankeita, vaan eläviä ja toimintaa mahdollistavia.

Olen myös pohtinut johtajuutta. Se, millaista johtajuutta itse haluan edustaa, perustuu ajatukselle tiimityöstä, talkoohengestä ja yhteen hiileen puhaltamisesta. Silloin venytään, kun on venymisen tarve, ja kaikki ovat tasavertaisia työn tekemisessä. Toivon, että voin joku päivä toimia, kuten Pekka Himanen on sanonut: toimitaan toistemme kanssa niin, että se toinen voi olla parhaimmillaan. Eli minä johtajana toimin niin, että johdettavat voivat antaa parastaan. Tähän liittyy läheisesti ajatukset nykyisin niin suositusta valmentamisesta, coachingista, jossa johdettavalle annetaan mahdollisuus ratkaista ongelmia, annetaan tukea ja tavoitteita, muttei ratkaista ongelmaa hänen puolestaan. Tämä saattaa olla aika ajoin haasteellista, mutta tätä kohti on mahdollista pyrkiä.

Hyvät leijonat!

Yksi suurista haasteistamme liittyy mielestäni toimintaympäristöön: millaisessa yhteiskunnassa me Lions-työtä teemme ja saamme tehdä? ”Sallitaanko” Lions-työ nyt ja tulevaisuudessa? Lions-liike on jokunen vuosi sitten valittu Financial Times-lehden tekemän kyselyn mukaan maailman luotettavimmaksi yhteistyökumppaniksi. Jokainen voi tuntea tästä ylpeyttä. Mutta kuinka moni meillä Suomessa tietää sen, miten toimintaamme on kansainvälisillä foorumeilla arvioitu? - Aika harva meidän jäsenten lisäksi. Tästä tulen julkisuuskuvaamme ja nyt nimenomaan Suomen Lions-liiton julkisuuskuvaan. Onko meillä sitä? Meillä on ollut ja on erinomaisia yhteistyösuhteita ja yhteistyöhankkeita. Parhailaan leijonat kouluttavat senioreita sähköisen asioinnin hallintaan Verohallinnon kanssa solmitussa pilottiprojektissa. Lasten liikennepäivä Liikenneturvan kanssa on erinomainen hanke.

Teemme hyvää Suomen Partiolaisten, Invalidiliiton ja erilaisten lapsijärjestöjen kanssa. Hyvän tekeminen kuitenkin kompastuu tällä hetkellä näistä saavutuksistamme tiedottamiseen. Se, että liitto näkyy, auttaa myös piirejä ja klubeja oman näkyvyyden kasvattamisessa. Näkyvyydestä on nimittäin se hyöty, että Lions-toiminta alkaa vetää puoleensa. Toiminnassamme on paljon sellaista, joka varmasti vetää puoleensa, kun siitä vain tiedetään.

Mutta: yhteiskunnassa on meneillään kehitystä, joka vaikuttaa Lions-toiminnan mahdollisuuksiin tulevaisuudessa. Puhun nyt syrjäytymisestä, ylisukupolvisesta köyhyydestä, yhteiskunnan kahtiajakautumisesta ja ikääntymisestäkin. Lapsissa on tulevaisuus, sanotaan. Olemme kuitenkin onnistuneet 15 viime vuoden aikana kasvattamaan lapsiperheiden köyhyyden kolminkertaiseksi. Suhteellinen köyhyys on maassamme 70-luvun tasoa. 70% kansastamme on köyhyysrajan yläpuolella, mutta siihen köyhään kolmannekseen kuuluvat mm. vanhukset, opiskelijat ja yksinhuoltajat. Luin jostakin, että Suomessa on tällä hetkellä neljän jäähallillisen verran nuoria syrjäytyneitä ilman opiskelu- tai työpaikkaa. Voisin jatkaa luetteloa pitkään: nämä asiat olivat niin työpöydälläni kuin lähellä sydäntä edellisessä työtehtävässäni. Yleisemmin olen huolissani siitä, että yhteiskunnassa on niin paljon ei-toivottuja kehityskulkuja, minkä johdosta Lions-toiminnan missio, visio ja tavoitteet joutuvat todellisten haasteiden eteen. Ensinnäkin siksi, että Lions-työlle on kohta niin paljon tarvetta, ettei meillä riitä tekijät tai jaksaminen. Toiseksi siksi, että kahtiajakautuneessa yhteiskunnassa Lions-toiminta koetaan kuuluvaksi vain parempiosaisille. - Ei siksi, että me leijonat niin haluaisimme tai toimisimme, vaan siksi, että yhteiskunnallinen kehitys on siihen johtanut.

Me leijonat teemme kuitenkin kaikkemme, ettei maalailemani uhkakuva toteudu. Luovuta Isänmaasi Onnellisempaan Nouseville Sukupolville. Niinhän me sanaa Lions tulkitsemme. Mielestäni tuo tulkinta on hieno. Se kertoo kaiken olennaisen tästä lionsaatteesta ja halustamme palvella. On päivänselvää, että juuri tätä meidän yhdessä tekemäämme Lions-toimintaa tarvitaan ja entistä vahvemmin ja näkyvämmiin. Oma kiitokseni teille kaikille siitä, että olette tässä toiminnassa mukana. Ja erityisen suuri kiitos teille, arvon LC Turku/Lucian leijonat, jotka olette lähteneet mukaan yhteisiin talkoisiin palvella ja auttaa.

Lucia tuo pimeyteen valoa. Tänä keväisenä päivänä pimeydestä ei tarvitse murehtia, mutta näen, että soihtu, jonka uusi Lucia-klubi on tänne Turkuun perustamisellaan sytyttänyt, valaisee tietä muille, niin meille oleville kuin tuleville leijonille. Jatkakaa rohkealla, ennakkoluulottomalla ja iloisella linjalla!

Suomen Lion-liiton puolesta toivotan hienoa ja muistorikasta Charter-juhlaa meille kaikille!
Kiitos.